

Školní preventivní program základní školy

1. Specifika prevence ve školském zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a pro výkon preventivně výchovné péče

Preventivní působení ve škole, která je součástí školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a pro výkon preventivně výchovné péče (ve smyslu Zákona 109/2002 Sb. o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních ve znění pozdějších předpisů), jsou poněkud odlišné od metodika na běžné základní škole. Odlišnost spočívá hlavně ve čtyřech oblastech:

- Žáci jsou umístováni do školy při DDÚ ve většině případů právě proto, že se v jejich chování již vyskytly nežádoucí projevy. Při práci s těmito dětmi se tedy zpravidla jedná již o sekundární prevenci, zaměřenou na mírnění následků nežádoucích projevů chování.
- Žáci neodcházejí po skončení vyučování domů, do rodiny, ale zůstávají v zařízení na nepřetržitém pobytu, tj. odpoledne i v noci. V tomto čase jsou v péči dalších pedagogických pracovníků. Preventivní působení na žáka se tedy děje v rámci ucelené struktury všech odborných pracovníků DDÚ, jejichž součástí je právě i metodik prevence.
- Každý učitel školy při DDÚ musí být vzdělán v oblasti speciální pedagogiky, na základě čehož je schopen samostatně uplatňovat prvky preventivního působení ve své práci.
- Systém preventivního působení na žáka spočívá ve výchovně vzdělávacím a terapeutickém procesu, v němž každé dítě má své kmenové pracovníky (třídního učitele, skupinové vychovatele, etopeda a psychologa), s nimiž se účastní se individuálních a skupinových terapeutických aktivit. Tyto aktivity, které na běžné škole pomáhá zajišťovat právě metodik prevence, jsou ve škole při DDÚ stálou součástí každodenního působení na dítě. Jedná se zejména o tyto aktivity:
- V rámci školy je do školního vzdělávacího programu zařazen předmět KOMUNIKACE (náplň předmětu viz. Školní vzdělávací program ZŠ při DDÚ Liberec Škola pro život).
- V rámci celkového působení na žáka jsou do programu zařazeny následující aktivity:
 - Individuální přístup učitele ke každému žákovi.
 - Individuální rozhovory žáky s etopedem či psychologem.
 - Komunita, což je pravidelné setkání všech dětí, ředitele DDÚ, pedagogických i nepedagogických pracovníků DDÚ, je otevřená všem zaměstnancům i hostům DDÚ (obsah a pravidla komunity – viz. Vnitřní řád DDÚ).
 - Týdenní hodnocení chování (obsah hodnocení – viz. Vnitřní řád DDÚ).
 - Skupinové sezení (obsah skupinových sezení – viz. Vnitřní řád DDÚ).
 - Úzká spolupráce s rodiči, prvky rodinné terapie a rodinná sezení. Pravidelné kontakty žáků s rodiči, spoluvytváření pravidel pro několikadenní pobyty dětí u rodičů a následný monitoring jejich dodržování. U dětí s exponovanou anamnézou

jsou po návratu prostřednictvím pediatra aplikovány testy na požití návykových látek.

Ve smyslu výše uvedených skutečností má metodik prevence ve škole, která je součástí školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a pro výkon preventivně výchovné péče hlavně následující úkoly:

- Vypracovává preventivní program.
- S ohledem na skutečnost, že výrazným prvkem prevence je zlepšování systému vzdělávání a postupné prosazování systému celoživotního vzdělávání, zajišťuje metodik motivaci žáků k dalšímu studiu a spolupodílí se na posílání přihlášek k tomuto studiu.

2. Prevence sociálně patologických jevů ve školském zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a pro výkon preventivně výchovné péče

Základním principem prevence sociálně patologických jevů je výchova dětí ke zdravému životnímu stylu a k osvojení pozitivního sociálního chování. Žáci přichází do školy při DDÚ na základě rozhodnutí soudu s tím, že některá z uvedených oblastí je již v jejich vývoji narušena. V tomto případě je cílem výchovně vzdělávacího působení náprava chování žádoucím směrem. Děje se tak budováním optimálního klimatu školy a optimálních sociálních vztahů, zvyšováním sociální kompetence dětí a rozvojem takových dovedností, které by mohly vést k odmítání všech forem sebedestrukce, projevů agresivity a porušování zákona.

Prevence soc. patolog. jevů u dětí představuje aktivity ve všech oblastech prevence:

- násilí a šikanování,
- záškoláctví,
- kriminality, delikvence, vandalismu a jiných forem násilného chování,
- ohrožení mravnosti a ohrožování mravní výchovy mládeže,
- xenofobie, rasismu, intolerance a antisemitismu,
- užívání návykových látek (včetně opomíjeného alkoholu a kouření), anabolik, medikamentů a dalších látek,
- virtuálních drog a patologického hráčství (gambling), □ diváckého násilí.
- komerčního sexuálního zneužívání dětí,
- syndromu týraných a zneužívaných dětí
- sekt a sociálně patologických náboženských hnutí.

U žáků školy při DDÚ je však třeba tyto oblasti rozdělit do dvou skupin:

- A) Sociálně patologické jevy, se kterými se žáci setkali před svým umístěním do DDÚ a pro něž jim bylo nařízeno předběžné opatření, ústavní či ochranná výchova.
- B) Sociálně patologické jevy, se kterými se žáci mohou setkat během svého pobytu v DDÚ. Právě na tyto jevy se zaměřuje tento preventivní program.

Školní práce v našem zařízení je postavena na dvou základních principech. Na respektu k potřebám jednotlivce (žáka stejně jako učitele) a na komunikaci a spolupráci uvnitř školy mezi žáky navzájem, mezi žáky a učiteli, event. mezi ostatními pracovníky DDÚ a žáky. Žákům je důležité vysvětlit, že pro jejich budoucí život je důležitá nejen svoboda (možnost dělat si v rámci podmínek „co chci“), ale i odpovědnost za své chování a zachovávání

pravidel, spravedlnost, spoluúčast a spolupráce. To se děje díky propracovanému systému pravidel a hodnocení (viz. Vnitřní řád DDÚ).

Během pobytu v DDÚ jsou děti celým odborným týmem vybavovány základními kompetencemi prevence v rámci podpory zdraví a zdravého životního stylu:

- zvyšování sociální kompetence – rozvíjení sociálních dovedností, které napomáhají orientaci v sociálních vztazích, odpovědnosti za chování a uvědomění si důsledků jednání
- posilování komunikačních dovedností – zvyšování schopnosti řešit problémy, konflikty, adekvátní reakce na stres, neúspěch, kritiku
- vytváření pozitivního sociálního klimatu – pocitu důvěry, bez nadměrného tlaku na výkon, práce ve skupině vrstevníků, vytvoření atmosféry pohody a klidu, bez strachu a nejistoty
- formování postojů ke společensky akceptovaným hodnotám – pěstování právního vědomí, mravních a morálních hodnot, humanistické postoje apod.

Metody k tomu využívané v rámci výuky i na již popsaných individuálních a skupinových aktivitách (tedy ve všech aktivitách DDÚ) jsou například: □ diskuze,

- řešení problémů a konfliktů prostřednictvím komunitního kruhu,
- hry s terapeutickými prvky – simulační hry, prožitkové hry, hraní rolí, hry s prvky dramaterapie, muzikoterapie, arteterapie,
- nácviky konkrétních situací,
- nácviky verbální a nonverbální komunikace,
- rodinná sezení a pobyty doma,
- zátěžové pobyty,
- nácviky pozitivního způsobu trávení volného času,
- v neposlední řadě naprosto jednoznačný a ke všem spravedlivý hodnotící systém a výhody, popřípadě nevýhody, které z něj pro děti vyplývají.

Prevence sociálně patologických jevů je součástí platných učebních osnov školního vzdělávacího programu naší školy „Škola pro život“.

Preventivní témata jsou nejčastěji frekventována v následujících předmětech:

- Občanská výchova
- Komunikace
- Bezpečnost a výchova ke zdraví
- Přírodověda, přírodopis
- Chemie
- Tělesná výchova
- Výtvarná výchova a pracovní činnosti

V rámci výuky jsou probírána a uplatňována následující témata související s prevencí:

Občanská výchova, komunikace:

- oblast zdravého životního stylu – výchova ke zdraví, osobní a duševní hygiena, □ oblast sociálně právní – právní aspekty sociálně patologických jevů, postoj společnosti k společensky nežádoucím jevům, práva dítěte apod.,
- formy komunikace, sociální dovednosti a kompetence,
- důležitost vzdělání, motivace ke vzdělání,
- asertivní chování, přijímání a udělování pochval i kritiky,
- rodina a její správné fungování,

- bezpečnost při práci a požární ochrana apod.

Prvouka, přírodověda, přírodopis, chemie, bezpečnost a výchova ke zdraví

- biologie člověka, početí a narození dítěte,
- správná výživa,
- návykové látky a jejich škodlivý vliv na organismus.

Tělesná výchova

- význam pohybových aktivit pro zdravotní životní styl i pro smysluplné trávení volného času,
- zdravá soutěživost a spolupráce při hře.

Výtvarná výchova a pracovní činnosti

- význam výtvarných a pracovních činností pro smysluplné trávení volného času,
- spolupráce při činnostech,
- bezpečnost při práci

Všeobecně však platí, že zkušenosti pedagogové naší školy dokáží konkrétní témata prevence uplatnit v jakémkoliv předmětu. Je třeba k tomu znát nové metody práce, nebát se nabídnout osobní postoje a zkušenosti, se žáky vést dialog nikoli monolog, konkrétní situace předvést prakticky apod. Uvědomujeme si známé pravidlo: naučíme se 20% toho, co vidíme a slyšíme, 40% toho, o čem diskutujeme, 80% toho, co děláme, a 90% toho, co se pokoušíme naučit druhé.

Důležité je rovněž to, že učitelé umí pracovat s nechutí žáků. Vytvoří aktivitu, které nepřináší okamžitý viditelný výsledek, ale s jejich pomocí se snaží tuto nechuť překonávat a nabízet žákům další nové a nové podněty a aktivity.

Programy, na rozdíl od běžných základních škol, zasahují oblast zhruba dvou měsíců, po které dítě zpravidla v DDÚ zůstává. Základním předpokladem k maximální účinnosti programů je aktivní zapojení všech žáků třídy. Nezastupitelnou roli v celém programu má kvalitní práce třídního učitele. K tomu napomáhá i úprava rozvrhu tak, aby byl třídní učitel v pravidelném kontaktu se žáky (tj. každý den má ve své třídě hodinu).

3. Opatření při výskytu drog, násilí, šikany a dalších nežádoucích jevů ve škole

3.1 ŠIKANÁ

Postup při šikaně v DDÚ:

Vzhledem ke krátkodobosti pobytu dětí v DDÚ a systému pravidel, ve kterém se děti pohybují, se setkáváme spíše s chováním, které vykazuje znaky šikany, nikoli šikanou jako takovou.

Šikana je velmi náročný problém k řešení. Neodborný zásah v problematice šikany může být velkým zlem, může ještě více poškodit oběť nebo posílit a zhoršit šikanování.

V žádném případě nelze nechat děti, aby řešily problém samy mezi sebou. Falešná solidarita, snaha nebýt „bonzák“, strach a mnoho jiných faktorů ze strany dětí brání často tomu, aby šikana byla odhalena učiteli či jinými dospělými. Výhodou je vždy navázaný vztah dítěte k někomu z dospělých a důvěra v něj (například k psychologovi, etopedovi apod.) Důležitým pravidlem je, aby si každé z dětí zařídilo, že se ho tu nikdo nemusí a nebude bát.

3.1.1. Postup při odhalování a řešení šikany

1. Pedagogický pracovník konfrontuje svoje poznání či podezření s dalšími odbornými pracovníky.
2. Některý z kmenových pracovníků skupiny, které se podezření týká, se pokusí nalézt vhodné svědky.
3. Psycholog nebo etoped provede individuální rozhovor s dětmi – svědky, případně konfrontační rozhovory se svědky - spolužáky (nikoli však konfrontace obětí a agresora). **Udělá stručný zápis a nechá ho svědkům podepsat.** Vyžádá si příslib mlčení, aby se informace o šetření nedostaly k agresorovi, event. svědky od agresora vhodnou formou oddělí do jeho výslechu.
4. Psycholog nebo etoped vyslechne oběť, zaručí jí diskrétnost ohledně poskytnutých informací.
5. Psycholog, etoped, event. další pedagogický pracovník (dvě osoby) provedou rozhovor s agresorem. Udělají stručný zápis, i když agresor vše popírá, a dají ho agresorovi podepsat. Tento zápis podepíše i přítomní dospělí. Jde-li o více pachatelů, je vhodné soustředit se na rozpory ve výpovědích. Rovněž je vhodné, aby agresor nedostal před výslechem signály, že se něco děje, a výslech byl pro něj překvapením.
6. Následně je situace oznámena skupině event. všem aktuálně umístěným dětem, sdělí jim i jak byl agresor potrestán.
7. Kmenoví pracovníci sledují dále situaci ve skupině, hlavně oběť i agresora.
8. O situaci bude proveden záznam podrobný zápis do Fosteru.

3.1.2. Postup při otevřené fyzické agresi skupiny osob vůči oběti

1. Kterýkoli pracovník školy nebo školního zařízení, který by se stal svědkem tohoto násilí, okamžitě zasáhne a zachrání oběť. Agresor je sankcionován bodovým ohodnocením (viz. Vnitřní řád).
2. Další postup je stejný jako v předchozím odstavci.

3.2. VÝSKYT DROG

Specifika otrav u různých návykových látek Alkohol

U těžších otrav je nebezpečí vdechnutí zvratků nebo zástavy dechového centra.

Marihuana a hašiš

Časté jsou úzkostné stavy. Osoba pod vlivem drogy může ublížit sobě nebo druhému. Po odeznění účinků drogy mohou přetrvávat duševní problémy. **Halucinogeny (tripy)** Pod vlivem drogy mohou postižení jednat velmi agresivně, nesmyslně a nebezpečně. Poměrně časté jsou úzkostné stavy a pocity pronásledování (pozor na pády z oken).

Pervitin

Riziko nesmyslného a nebezpečného jednání. Úzkostné stavy, pocity pronásledování, někdy i halucinace. **Opioidy (heroin)**

Tlumivý účinek na dýchání. Časté je bezvědomí a zástava dechu. Účinky se někdy podobají těžké opilosti.

Těkavé látky (ředidla, rozpouštědla, lepidla)

Intoxikovaný je masivně cítit těmito látkami, při silné otravě může rychle dojít k zástavě dechu a bezvědomí.

3.2.1. Postup jsou-li u dítěte ve škole nalezeny nelegální drogy

Pracovník zařízení, který drogy objevil, zajistí jejich bezpečné odebrání a uložení na bezpečném místě.

Žák je hodnocen pěti černými body, tedy zákazem výhod. Pracovník popíše situaci do Fosteru.

Na nejbližší poradě odborných pedagogických pracovníků je situace projednána včetně východisek a navrhovaných opatření.

Pokud je dítě akutně intoxikováno, postupuje se dle bodu 3.2.2. Pokud je dítě pod vlivem drog, ale nejedná se o akutní otravu, postupuje se dle bodu 3.2.3. Pokud dítě nabízelo nebo dokonce distribuovalo drogu někomu dalšímu, postupuje se dle bodu 3.2.4.

3.2.2. První pomoc při akutní otravě ve škole

Intoxikovanému je nutno zajistit individuální péči a klidný prostor, nejprve učitel na nezbytně nutnou dobu, poté přivolat zdravotní sestru nebo službu konajícího vychovatele, který zdravotní sestru zastupuje.

V každém případě volat rychlou zdravotní pomoc (linku 155 či 112), doporučuje se popsat viditelné projevy (bezvědomí, poruchy dýchání, agresivní stavy apod.). **Odklad přivolání lékařské pomoci může člověka vážně ohrozit na zdraví nebo životě; důvodem k okamžitému odbornému zákroku je i pouhé podezření z otravy.**

Pokud je prokázáno, že dítě drogy užilo (přízná se nebo vyšel pozitivní výsledek v testu prováděném pediatrem), je hodnoceno pěti černými body, tedy zákazem výhod. Učitel popíše situaci do Fosteru.

Na nejbližší poradě odborných pedagogických pracovníků je situace projednána včetně východisek a navrhovaných opatření.

První pomoc do příchodu sestry nebo příjezdu rychlé zdravotnické pomoci, je-li žák při vědomí:

- zamezit dalšímu požití drogy,
- pokud k intoxikaci došlo ústy (požitím drogy) - podat větší množství vody (případně s živočišným uhlím, je-li po ruce), eventuálně vyvolat zvracení, nepodávat povzbuzující nápoje (černou kávu, čaj, kolu), zdá-li se nám, že je žák v útlumu, ani nepodávat mléko na „spravení žaludku“,
- zajistit nepřetržitý dohled v klidné místnosti (větrat, ale nenechat prochladnout !),
- ošetřit případná zranění,
- jde-li to, tak získat informace o zneužitě látce a předat je přivolanému lékaři (eventuálně mu zabavenou látku odevzdat).

Obecná pravidla pro kontakt s intoxikovaným:

- Hovořit klidně, pomalu, zřetelně, tichým hlasem a v hlubší hlasové poloze, používat krátké věty, ty formulovat jasně a srozumitelně, aby si je intoxikovaný nemohl vyložit jinak.
- Logické argumenty a slovní obsah nemívají u intoxikovaných valný význam, při otravě návykovými látkami a alkoholem nelze příliš spoléhat na komunikaci s poškozeným.
- Pokud je však intoxikovaný ve stavu deprese, bojí se halucinací apod. hovořit s ním co nejvíce nenechat ho pohroužit se do svých vlastních myšlenek. Neustále ho hovorem nebo jiným způsobem vracet zpět do reality a ujišťovat ho, že je v pořádku a všechny nepříjemné halucinace a stavy brzy pominou.

- Řešit jen aktuální situaci, nepřipomínat intoxikovanému jeho minulé či současné osobní problémy.
- Snažit se projevat intoxikovanému empatii (nikoli však lítost), zejména v případě silnějších depresí či úzkosti.
- V přítomnosti intoxikované osoby nehovořit s žádnou třetí osobou tak, aby tomu nemohl intoxikovaný rozumět a nabýt dojmu, že se děje "něco" za jeho zády.
- Přistupovat k intoxikovanému opatrně v úhlu jeho pohledu, nikoli zezadu nebo ze strany, pokud není nutný fyzický kontakt s ním (přidršet ho, aby si neublížil) nepřistupovat k němu příliš těsně.
- Komentovat to, co právě děláte, nebo chcete udělat (např. „teď si sednu na židli...., nebude ti to vadit?“).
- Intoxikovaní (zejména drogami) často prudce reagují na neverbální komunikaci; je vhodné pokud možno vyhnout se prudkým pohybům
- V žádném případě intoxikovaného do ničeho nenutit proti jeho vůli ani ho nijak neomezovat. Je však nutno zajistit jeho bezpečnost, zabránit zranění či úmyslnému sebepoškození (mohou se objevit i sebevražedné tendence).

První pomoc do příchodu sestry nebo příjezdu rychlé zdravotnické pomoci, není-li žák při vědomí:

- **nikdy nepodávat nic ústy**, nesnažit se vyvolávat zvracení,
- položit postiženého do stabilizované polohy na bok, aby nezapadl jazyk,
- při zástavě dechu uvolnit dýchací cesty,
- zajistit nepřetržitý dohled v klidné místnosti (větrat, ale nenechat prochladnout),
- pokud se incident stane ve třídě, poslat žáky do jiné místnosti,
- ošetřit případná zranění,
- opatřit informace o látce, která byla požitá a předat ji přivolanému lékaři.

3.2.3. První pomoc při jednání s dítětem s abstinenčními příznaky či ve změněném psychickém stavu vlivem drog (tedy nikoli při akutní otravě) ve škole

Pokud je zjištěno (rozhovorem s dítětem, po testování, podle příznaků), že dítě je pod vlivem drog, rozhoduje příslušný učitel po dohodě s etopedem či psychologem dítěte, zda je dítě zvladatelné mezi ostatními dětmi nebo je nutné ho oddělit od kolektivu a zajistit mu individuální péči nebo přivolat rychlou záchrannou pomoc

Zůstává-li dítě v kolektivu ostatních ve třídě, vyžaduje individuální přístup od všech učitelů, kteří s ním přijdou do styku:

- respektovat případný neklid a napětí, korigovat ho v klidu, s kolektivem ostatních dětí pracovat tak, aby nedošlo k vyhroceným situacím a projevům agresivity,
- respektovat případnou únavu a ospávání,
- zabránit klidným způsobem případnému sebepoškození,
- v případě, že by se situace změnila a dítě pod vlivem drog nemohlo zůstat v kolektivu ostatních, zajistit mu individuální péči (přivoláním osoby, která se mu může věnovat).

Pokud je prokázáno, že dítě drogy užilo (přizná se nebo vyšel pozitivní výsledek v testu), je hodnoceno pěti černými body, tedy zákazem výhod. Učitel popíše situaci do Fosteru.

Na nejbližší poradě odborných pedagogických pracovníků je situace projednána včetně východisek a navrhovaných opatření.

3.2.4. Postup je-li dítě je přistiženo při prodeji nebo rozdávání drog ve škole

Pracovník zařízení, který dítě při rozdávání drog přistihl, zajistí bezpečné odebrání a uložení drog na bezpečném místě. **Sepíše záznam o případu, ve kterém uvede případné svědky a nechá zúčastněným zápis podepsat.**

Dotčený žák je hodnocen pěti černými body, tedy zákazem výhod. Učitel popíše situaci do Fosteru.

Na nejbližší poradě odborných pedagogických pracovníků je situace projednána včetně východisek a navrhovaných opatření.

3.2.5. Postup při testování dětí na alkohol a návykové látky ve škole

Testování se provádí při podezření ze zneužití návykových látek. Testy provádí zásadně lékař (pediatr), k odběru žáka doprovází pověřený pracovník DDÚ.

3.2.6. Postup, svěří-li se dítě učiteli, že užívá drogy

Pokud je tato skutečnost o dítěti již známá, pracuje s ním v tomto smyslu jeho kmenový psycholog či etoped.

V případě, že je tato informace nová, je povinností učitele zapsat o tom záznam do Fosteru a upozornit příslušného psychologa nebo etopeda.

V rámci vyučovací hodiny po tomto sdělení zajistí učitel to, aby se dítě s braním drog „nevytahovalo“ před ostatními a aby dostalo v klidu jasnou a srozumitelnou zprávu, že braní drog je špatné.

Pokud sdělení bylo mezi čtyřma očima, musí být žákovi jasně řečeno, že nemůže zůstat tajemstvím mezi ním a učitelem. Žákovi může být nabídnuta pomoc ať již formou IR (záznam o rozhovoru nutno do Fosteru) nebo předelegováním tohoto rozhovoru na nějakou jinou osobu, které žák věří (zpravidla psycholog či etoped).

3.3. PÉČE O DÍTĚ NEZVLADATELNÉ BĚŽNÝMI PEDAGOGICKÝMI PROSTŘEDKY

Pro dítě nezvladatelné pedagogickými prostředky zajistí učitel individuální pedagogickou péči (psycholog, etoped, zástupce ředitele pro školu, asistent pedagoga, sociální pracovníce) na nezbytně nutnou dobu (i za cenu sloučení dvou méně početných tříd, jsou-li ve škole takové). V případě psychiatrické nezvladatelnosti je přivolána lékařská pomoc.

3.4. KRÁDEŽE

Drobnější krádeže ošetřeny terapeuticky. Pokud je zjištěn viník, je navíc ohodnocen bodově ve smyslu Vnitřního řádu DDÚ. Zároveň je proveden záznam do Fosteru.

Pozn.: K větším krádežím ve škole nedochází (ve smyslu školního řádu děti do školy nemohou nosit žádné předměty, které by rušily výuku, chodí v oblečení, které mají na sobě - jiné oblečení s sebou ve škole nemají, učebnice a většinu pomůcek zapůjčenu z DDÚ).

3.5. NIČENÍ MAJETKU

U úmyslného ničení majetku DDÚ se dítě podílí na uvedení do původního stavu (náhradě). O konkrétní formě rozhodne pověřený pracovník. Viník, je navíc ohodnocen bodově ve smyslu Vnitřního řádu DDÚ. Zároveň je proveden záznam do Fosteru.

3.6. ÚTĚK DÍTĚTE ZE ŠKOLY

V případě útěku dítěte ze školy či školní akce je postup následující:

- Zajistit případný únikový východ, aby nedošlo ke zranění či případnému útěku jiných dětí.
- S pomocí etopeda či někoho z učitelů se pokusit dítě najít v nejbližším okolí školy a za pomoci pedagogických prostředků ho přivést zpět.
- Pokud se dítě nepodaří nalézt, připravit si osobní údaje dítěte, fotografii, stručný popis jeho vzhledu i aktuálního oblečení a útěk dítěte ohlásit na Policii ČR (**telefon 974 467 100**).
- Ohlásit útěk telefonicky zákonnému zástupci žáka (pokud je jeho telefonní číslo k dispozici).
- **Vyplnit formuláře o útěku žáka.** Je-li útěk nedokonán z důvodu, že při něm došlo ke zranění dítěte, které chtělo utéct, je nejprve zajištěna zdravotní první pomoc.

Minimální preventivní program základní školy je platný od 1. 9. 2019

Vypracovala: Mgr. Michal Bursa, zástupce ředitele pro školu

Mgr. Bc. Vladimír Brebta

ředitel Dětského diagnostického ústavu,
střediska výchovné péče a základní školy Liberec